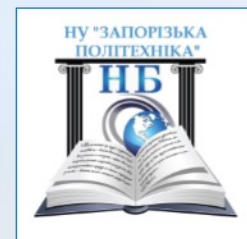


Україна моя вишивана



З ДНЕМ
ВИШИВАНКИ!

Книжкова виставка до Всесвітнього дня вишиванки
Абонемент художньої літератури



Встає над світом щире сонце вранці
І землю гріє променем ясним.

А я іду по світу в вишиванці.

Я — українець! І горджуся цим.

В нас обереги вишивають здавна.

Така традиція в народі прижилась.

Вона прадавня, вічна й дуже славна.

В культурі й до сьогодні збереглась.

Ані вікам, ні моді не здолати...

Вона в людському серці і в душі.

У ній любові, мрій, надій багато


І ти традиції забути не спіши.

Надія Красоткіна



Щороку у третій четвер травня Україна святкує День вишиванки.






У культурі кожного народу є речі, які яскраво відображають його особливу національну традицію. В Україні одним із таких символів є вишиванка, що вважається своєрідним унікальним кодом українського етносу. Сьогодні вона є не тільки коштовним музейним експонатом чи частиною оригінального стильного модного (дизайнерського) образу, - це справжній символ патріотизму та національної єдності, це – частина нашої душі.

День вишиванки – справжнє народне свято, покликане сприяти єдності та культурному розвитку українського народу.

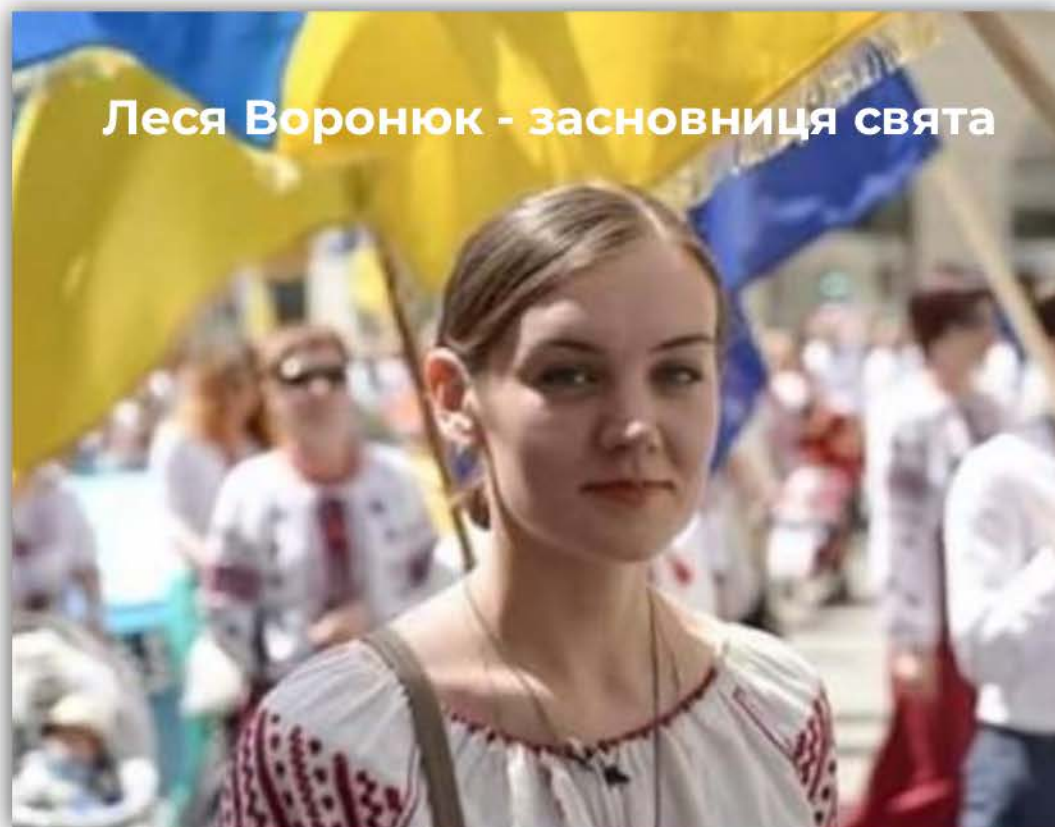
Відзначається це свято традиційно в третій четвер травня. У багатьох містах України та за її межами у цей день українці приходять на роботу або на навчання у національному одязі, публікують фото, проводяться святкові ходи, акції та флешмоби.





День вишиванки - відносно "молоде" свято. У 2006 році студентка історичного факультету з Чернівців Леся Воронюк запропонувала провести акцію – в один день прийти до університету у вишиванках. На таку ідею її надихнув інший студент, який часто носив вишиту сорочку на заняття. За декілька років флешмоб вийшов за стіни вишу, а в Україні з'явилося нове свято.

А вже 2007 року День вишиванки поширився на інші університети Чернівців. У 2008 – це вже була міська акція і потроху інші міста України почали приєднуватися. До 2014-го свято розрослося до міжнародного рівня, його відзначали, крім України, Канада, США, Італія, Німеччина, Франція, Румунія, Польща, Португалія. У 2015-му до акції долучилися близько 50 країн.





Українські традиції – одні з найкрасивіших у світі і в наших з вами силах поширити їх, розповісти про них всьому світу.

До Всесвітнього дня вишиванки наукова бібліотека НУ «Запорізька політехніка» підготувала виставку-інсталяцію «Україна моя вишивана».

Пропонуємо читачам добірку книжок, що знайомлять з історією української вишивки, символікою і змістом візерунків та орнаментів вишиванок різних регіонів України.

Представлені видання зацікавлять тих, хто цінує унікальну українську обрядовість та мистецтво народної вишивки, яка є невід'ємною частиною нашої самоідентифікації, нашої культурної спадщини, яку ми покликані зберігати, примножувати і передавати нащадкам.

Також на виставці ви зможете дізнатися про історію свята та його традиції.

Всіх зацікавлених запрошуємо на абонемент художньої літератури (ауд. 514).



«Україна моя вишивана»



книжкова виставка
абонемент художньої літератури

Вишиванка пройшла шлях століть, щоб стати традицією. Достеменно невідомо, коли ж вона «народилась». Адже, історія національного вбрання українців сягає глибокої давнини. Дослідники стверджують, що формування цього мистецтва відбувалося протягом кількох століть, з року в рік збагачуючись новими орнаментами й техніками.



В давнину вірили, що вишиванка оберігає людину, дарує їй добру долю та здоров'я. Матері вишивали своїм дітям одяг з особливою теплотою та любов'ю. Існують свідчення, що сам процес вишивання мав вигляд особливої церемонії: жінки під час вишивання співали, молились, вдавались до замовлянь і вірили, що це зробить вишиванку щасливим оберегом, зарядженим силою і добром.



Сорочка, вишита для чоловіка, вважалася символом кохання й вірності. У давньому замовлянні сказано: «Якою білою є сорочка на тілі, таким щоб і чоловік до жінки був». А «випрати сорочку» у чумацьких піснях означало полюбити чумака. Характерно, що чумаки майже ніколи не дозволяли «прати сорочку», хоч вона й не біла, бо «сьома неділя», - тобто зберігали вірність коханим, до яких мали повернутися.



Знавці вишиванки переконують, що і символіка елементів вишиванки має особливе значення і сильний вплив на життя і долю того, хто її носить. Так вважається, що геометричні візерунки символізують стихії природи та родючість землі; рослинні та квіткові орнаменти здавна символізують сімейне щастя, материнську любов; зображення тварин приносять вірність, достаток і довголіття.



Символічними є не тільки візерунки та форми вишивки, а й полотно та його колір. Традиційно вважали, що білосніжний колір означає цноту та чистоту, червоний символізує життєву силу, зелений – природу та спокій, а чорний – смуток і тугу. Найчастіше одягали білі вишиванки, вони додавали життєрадісності, а чорна вишиванка слугувала для часу посту та жалоби.



Сьогодні усі українські виробники національного одягу справедливо стверджують, що вишиванка — поза часом! Це яскравий представник slow fashion, - додають вітчизняні та світові дизайнери й модельєри. Поєднання вікових традицій та сучасних трендів робить вишитий одяг чимось особливим.

Нехай усіх нас, українців, об'єднує у велику родину любов до рідної землі, до пісні, до вишиванки!

**Одягай вишиванку! Люби вишиванку!
Бережи свій генетичний код!**

